

LESU ZDAR

5-6/13

Foto-obálka: petr grepl

Lesy ČR otevřely novou naučnou stezku Žďár u Chudenic

V pátek 26. 4. 2013 u příležitosti Dne Země státní podnik Lesy ČR slavnostně otevřel naučnou stezku Žďár. Tato stezka se nachází v lesním komplexu okolo stejnojmenného vrchu Žďár, nedaleko obce Chudenice. Byla vytvořena na podzim roku 2012 Lesy ČR, Lesní správou Klatovy. Lesy ČR celou akci financovaly z Programu 2020, určeného k podpoře veřejně prospěšných funkcí lesů. Na textu jednotlivých informačních panelů spolupracovalo s Lesy ČR občanské sdružení Otisk.

Naučná stezka vede v klidném prostředí zdejšího lesa v celkové délce 5 km po upravených cestách převážně nenáročným terénem. Stezka má dvě nástupní místa a to u zámku Lázeň a u kaple Sv. Anny. Trasu lze zvolit dle vlastního uvážení v různých okruzích. K tomuto účelu jsou v mapce vyznačena jednotlivá zastavení s popisem jejich zaměření. Na návštěvníky zde čeká dohromady 15 zastavení, na nichž se lze seznámit se

zajímavostmi ze zdejší fauny a flóry a dozvědět se o dalších místních zajímavostech.

Slavnostního otevření se účastnili zástupci Lesů ČR, LS Klatovy a Krajského ředitelství LČR Plzeň, o.s. Otisk, dále zástupci městyse Chudenice, obce Chocomyšl, krajského úřadu Plzeň, AOPK CHKO Český les, Vzdělávacího centra a grafik, který vytvářel informační tabule. Akci zahájili trubači fanfárami na lesní rohy. Po krátkých projevech byla slavnostně přestřižena páska, symbolizující oficiální otevření naučné stezky. Poté se všichni vydali na společné putování. Během prohlídky trasy byla připravena exkurze v Americké zahradě, která je součástí naučné stezky, s odborným výkladem. Po jejím skončení následovala prohlídka rozhledny Bolfánek a na závěr celé akce bylo připraveno občerstvení v nově otevřeném výletním hostinci Na Poustevně.

Zlatý list

Že to zní jako název pohádky? Máte pravdu, přesto však nejde o pohádku, ale celostátní přírodovědně - ekologickou soutěž pořádanou ČSOP. A ne ledajakou, vždyť letošní ročník je v pořadí již čtyřicátá první.

Soutěž je určená dětem ve věku od 6 do 15 let. Účastní se jí vždy šestičlenná družstva z celé republiky a během závodní trasy musí na různých stanovištích plnit rozmanité úkoly zaměřené na ochranu a poznávání přírody.

Akce proběhne 14. 5. 2013 od 8 do 16 hodin.

Lesní správa Janovice, v čele s Ing. Pavlem Koždoněm, zareagovala kladně na žádost o spolupráci při organizování krajského kola soutěže, a to nejen v letošním ročníku, ale i v letech příštích. Lesníci kompletně zajistí jedno soutěžní stanoviště svými lesními pedagogy a navíc přispějí věcnými dárky pro soutěžící družstva. Za to jim patří poděkování nejen pořadatelů, ale dozajista i všech zúčastněných.

Květa Děrdová

EVVO koordinátorka

Přednáška s promítáním v klubu seniorů - Pralesy Jihovýchodní Asie, aneb Jak moc mohli lidé s kulturou doby kamenné ovlivnit své prostředí

V Knihovně Jiřího Mahena v Brně uspořádalo KŘ Brno pro místní Klub seniorů dne 18. 04. 2013 přednášku na téma Pralesy Jihovýchodní Asie, aneb Jak moc mohli lidé s kulturou doby kamenné ovlivnit své prostředí.

Promítání a přednášení se s nadšením ujal Ing. Přemysl Voborník, zástupce lesního správce LS Znojmo, který je vášnivým cestovatelem. Shrnuje poutavé zážitky ze svých několika cest, především ze Západní Papui, jenž se nachází severně od světadílu Austrálie.

Senioři se seznámili s tropickou flórou a faunou a se způsobem života tamních domorodých obyvatel, také s jejich obživou a oblékáním. Bylo

zdůrazněno, že lidé ovlivňovali odpradávná své přírodní prostředí, tedy lesy, podstatně více, než se dosud traduje. Podobně tomu bylo i v našich střeoevropských krajích. Pomocí kamenných nástrojů dokázali a stále dokážou mýtit pralesy a podporovat jim užitečné dřeviny. Celková míra ovlivnění závisela především na tom, kolik lidí mohla krajina uživit. Přechod na zemědělství umožnil nárůst populace, což má zase výrazný dopad na životní prostředí - odlesnění s následkem půdní degradace. Problém je, že proces, který probíhal v našich krajích tisíce let, v současných tropických pralesích trvá pouze desítky let. Lidé si tam zatím nedokáží uvědomit limity svého počínání. Jediné východisko z tohoto procesu vidí pan Ing. Voborník ve vzdělávání a v pomoci lesnický vzdělaných odborníků na zalesňování zdevastovaných ploch.

Vyprávění bylo zpestřeno pravými ukázkami kamenné sekyrky domorodého kmenu, včetně jejich použití v praxi na videu, dále ženského oděvu a některých ručních výrobků.

Akce se zúčastnilo celkem 18 seniorů, součástí byla také malá ukázka mysliveckých trofejí a poznávání základních druhů dřevin, na závěr všichni obdrželi v upomínku drobné dárečky s logem LČR, s. p.

Den Země pod Špilberkem

V sobotu 20. dubna 2013 se v parku pod hradem Špilberk konaly brněnské oslavy Dne Země. Akce to byla úspěšná, navštívilo ji téměř 4 000 návštěvníků.

Letošní ročník měl podtitul "Voda pro život" a pořádalo ho školské zařízení pro environmentální vzdělávání Lipka, ve spolupráci s Rezekvítkem a dalšími třiceti organizacemi včetně těch lesnických. Akce se konala pod oficiální záštitou radního Jihomoravského kraje Jaroslava Parolka, finančně ji podpořil Jihomoravský kraj a statutární město Brno. Mediálním partnerem akce bylo Rádio Petrov

a RadioR.

Lesy ČR, Krajské ředitelství Brno mělo na akci své zastoupení formou propagačního stánku určeného pro širokou veřejnost s prezentací lesní pedagogiky a lesních poznávacích disciplín a stánku s aktivitami. Ty byly zaměřeny na stěžejní téma vody a přizpůsobeny dětem, které se zapojily do místní soutěže o složení vlastního vodního mlýnku. Jako zpestření jsme pro doprovodný program zvolili středně velkého koníka, na kterém se děti měly možnost svést.

Na informačních stáncích ostatních organizací se měli lidé možnost dozvědět více o ekologických, ale i lesnických problémech, koupit si inspirativní publikace o životním prostředí nebo třeba i živé stromky k výsadbě. Nechyběly ani ukázky tradičních řemesel či vystoupení trubačů.

V kulturním doprovodném programu se představilo Studio Aldente s divadelním představením pro děti, pohybové studio Cyranovy boty či divadlo ÚDIF s fyzikálními experimenty spojenými s vodou. Celý kulturní program vyvrcholil koncertem brněnské kapely Budoár staré dámy.

Soutěž loveckých trubačů „O Róg Zbramira“ v Polsku

Soutěž se uskutečnila dne 20. dubna 2013 na Královském zámku v Niepolomicích u Krakova.

Zámek uprostřed přirozených lesů nechal postavit Kazimír Veliký, dle historických pramenů byla jeho existence doložena v roce 1358. Z dalších pokračovatelů v jeho zvelebování byl Vladislav Jagellonský. Hluboké lesy v okolí umožňovaly početné lovy zvěře s účastí příslušníků královského dvora a cizích hodnostářů. Vrchním lovčím, který měl na starosti jejich organizaci, službu loveckou a lesní, byl

„Zbramir“. A právě v pokračování této historie, jsou zde již tradičně od roku 1995 organizovány soutěže loveckých trubačů.

Na pozvání organizátorů se soutěže zúčastnil i Soubor loveckých trubačů LČR, LS Jeseník ve složení Renáta Jeřábková, Anna Vencálková, Jitka Moková a Radek Procházka. Za své vystoupení získali 294 bodů a obsadili první místo ve své kategorii.

Protože se jednalo o soutěž jak regionálního, tak celonárodního charakteru, byla účast soutěžících obrovská. V jednotlivcích vystoupilo celkem 102 sólistů, v souborech jich bylo 23. Organizace celé soutěže byla velmi dobrá, atmosféra mezi soutěžícími přátelská a vytvořené zázemí bezchybné. Celé soutěži věnovala pozornost polská média a svoji účasti v rolích patronace přijali nejvyšší představitelé z Polského klubu trubačů, Mysliveckých organizací, Státních lesů, Polského Sejmu a představitelů obcí a měst.

Jaromír Latner

Opatovický kanál – nadčasové vodní dílo Pardubicka

Na Lesní správě Choceň, revíru Stéblová se nachází jedna z nejhodnotnějších technických památek Pardubicka – Opatovický kanál. Je neodmyslitelnou součástí dnešních lesů, kde vytváří specifického ducha místa. Oprávněně je považován za historický, přírodní a estetický klenot.

Říká se, že na začátku toho všeho bylo Labe, které v dávných geologických dobách proudilo údolím tzv. Bohdanečské brány, západně od Kunětické hory. Když si později řeka prorazila cestu dnešním směrem, zůstala po ní mokřinatá oblast lužních lesů se starými říčními rameny, mokřady a bažinami, tedy ideální přírodní podmínky pro rozvoj rybníkářství. Základy

proslaveného rybníčního systému zde pravděpodobně vybudovali již v polovině 14. století opatovičtí mniši z řádu Benediktínů.

Nejvýznamnější jméno, které je s rozvojem rybníkářství v této lokalitě spojeno, je Vilém z Pernštejna, jenž roku 1490 získal zdejší panství. Pro jeho velkorysé plány budování nových rozlehlých rybníků však bylo podmínkou zajištění dostatečného a regulovatelného přívodu vody. Bylo zde tak vybudováno nadčasové dílo, které dokládá technickou zdatnost tehdejších rybníkářů – Opatovický kanál. Tehdy kanálu však lidé říkali Velká struha. Struha začínala u nově vybudovaného labského jezu v Opatovicích, od Bohdanče pokračovala daleko směrem na západ a po více než 34 kilometrech za vsí Semín se vracela zpět do řeky. Opatovický kanál zásoboval vodou většinu z téměř 230 rybníků, jež se na pardubickém panství nacházely. Největší z nich – rybník Čeperka zaujímal plochu okolo 1000 ha a zatopil katastr několika obcí. Jednalo se nejen o největší rybník v kraji, ale snad i v celých Čechách. Přestože Opatovický kanál vznikl především kvůli rybníkům, sloužil také jako zdroj kvalitní

pitné vody – dokladem jsou pozůstatky dřevěného vodovodu z 16. století objevené v Bohdanči. Voda z něj byla používána i jako pohon pro pilu či mlýny.

Postupem času došlo k úpadku rybníkářství a postupné likvidaci a vysoušení rybníků. Byly přeměněny na ornou půdu a hospodářské lesy. Opatovický kanál tak sice ztratil svou původní funkci, nadále však sloužil jako pohon různých technických zařízení, zejména elektrárny v Opatovicích a rovněž k závlahám luk a polí. Částečně zůstala zachována i jeho funkce napájení rybníků. Dnes dodává Opatovický kanál zejména vodu do Bohdanečského rybníka, největšího zachovalého rybníka Pernštejnské rybníční soustavy.

Většina toku Opatovického kanálu je zachována v jeho původní podobě. Ta svědčí o citlivém přístupu našich předků k přírodě i při budování tak rozsáhlého technického díla. Koryto kanálu je vedeno tak, že má podobu přirozených říčních meandrů a zpevnění většiny břehů obstarávají svými kořenovými systémy porosty lip, dubů a olší.

Dnes je Opatovický kanál nejen unikátní technickou památkou dokládající dovednost našich předků v době před 500 lety, ale je také klenotem i po stránce botanické a zoologické. Tok kanálu je doprovázen břehovými rákosovými porosty, mokřinami a rašelinovými loukami s mnoha významnými druhy rostlin a živočichů. Opatovický kanál dokazuje a je příkladem skloubení požadavků technického rozvoje s ochranou přírody.

Výstava budek ve Velešíně

Ve dnech 6. - 18. 3. 2013 byla v prostorách velešínského kulturního informačního centra uspořádána výstava ptačích budek. K realizaci výstavy spojili síly Lesy ČR (LS Český Krumlov), Kroužek mladých myslivců a ZO ČSOP Velešín. Výstava byla volně přístupná veřejnosti a byla naplánovaná do období kulturních představení pro školní mládež.

Vzhledem k tomu, že výstavní prostory sousedí s kinokavárnou, byla výstava zpřístupněna zájemcům i v odpoledních a večerních hodinách. Lesy ČR poskytly vzory budek nejen pro různé druhy ptactva ale i čmelákovníky, hmyzí hotely a netopýrovníky. Tato společná výstava pomohla zasít do podvědomí dětí i dospělých návštěvníků informaci o pestrosti života v přírodě a o nutnosti podpory biodiverzity a přirozené biologické

ochrany přírody.

Výstava byla prezentována na webu města Velešín a ve Velešínském zpravodaji.

Pokud to bude možné, rádi využijeme další příležitosti ke společné spolupráci na poli osvěty péče o les, krajinu a jejich ochrany. Děkuji všem zúčastněným a těším se na další akce.

Za ZO ČSOP Velešín

Jiří Růžička, Předseda ZO

Rychle rostoucí dřeviny

Na Lesní správě Znojmo se v 50. a 60. letech minulého století započalo s výsadbou rychle rostoucí dřeviny - šlechtěného topolu.

Většinou se dodržoval spon 6 x 4 m a meziřádky se buď 2x ročně proorávaly nebo se zde tzv. polařilo - pěstovaly se brambory a řepa, neboť topoly potřebují mít až do úplného zápoje prokypřenou půdu.

Nyní je již převážná většina stromů z této výsadby vytěžena, protože klony, které se tehdy sázely, měly obmýti 30 až 40 let. Současně potřebovaly dosti vysokou hladinu spodní vody

a další podmínkou také bylo, že se sazenice musela dostat na spodní vodu kořeny nejpozději do 6-ti měsíců po výsadbě. Jelikož se počátkem 60. let započalo s regulací místního toku říčky Jevišovky, která protéká napříč lužním lesem, výrazně se snížila hladina spodní vody, a to až o 3 m. Tím se podmínky pro další pěstování topolů bohužel tak zhoršily, že se s další výsadbou nepokračovalo.

V současné době se začínají pěstovat nově vyšlechtěné klony, které nejsou již tak náročné na vodu a mají předpokládané obmýti 15 let. Na podzim roku 2009 byly tedy vysazeny dvě menší plochy na sušším a vlhčím stanovišti. Zatím se jeví, že je klon opravdu odolnější vůči suchu. Vzhledem k tomu, že pěstování šlechtěných topolů je časově i finančně náročnější, než například pěstování osiky, byla vysazena v roce 2005 jedna plocha také sazenicemi osiky, které dodal výzkumný ústav lesnický. Jedná se o 6 různých klonů a srovnává se, který druh by byl v našich podmínkách nejvhodnější.

Vzhledem k nadprůměrné zásobě dříví v topolových porostech, dobré prodejnosti dříví a krátkému obmýti bude do budoucna jistě vhodné se ve větší míře věnovat pěstování rychle rostoucích dřevin. Mohla by to být i vhodná náhrada za usychající porosty jasanu ztepilého, který se potýká s napadením houby *Chalara fraxinea*.

Břetislav Karas

revírník, LS Znojmo

Hravá školka a zelená učebna budou dětem sloužit také díky Lesům ČR

Lesů České republiky, s. p., podporují formou sponzorských darů široké spektrum činností v celé České republice. Tohoto programu využívá také Základní škola a Mateřská škola v Šumné u Znojma. Již v roce 2009 bylo možné zrealizovat ve výši 150 tisíc korun s dalším finančním přispěním zřizovatele školy projekt „Hravá školka“.

Hlavním cílem projektu bylo vytvoření zdravého a hravého místa pro předškolní děti. V mateřské škole byla obnovena většina funkčních i herních prvků tak, aby vyhovovaly platným normám, zajišťovaly

u dětí rozvoj schopností a daly vzniknout příjemnému prostředí pro důležité formování osobnosti malých předškoláků. Byly nakoupeny ergonomicky a zdravotně vhodné stolečky a židličky, didaktické tabule, kuchyňský herní koutek, úložná zařízení pro ukládání drobných her a příslušenství, malířský stojan, odpočinkový koutek, skříňky do umývárny, zahradní domeček, zahradní herní prvky a velká řada drobných

výukových pomůcek. Vše dohromady vytvořilo útulnou, naučnou a hravou školkou.

V roce 2013 vypracovala Základní škola další projekt s názvem „Zelená učebna“, který obsahuje záměr vybudovat na pozemku školy dřevěný altán, v němž by probíhala výuka především přírodovědných předmětů, a zároveň by sloužil pro odpolední aktivity školní družiny. Podle předloženého projektu by tato učebna v přírodě měla podpořit u dětí kladný vztah k přírodě a ukázat jim souvislosti mezi životem člověka a přírodou. Cena celého projektu je stanovena přibližně na 430 tisíc korun, z toho bylo požádáno o poskytnutí sponzorského daru u LČR, s.p., ve výši 50 tisíc korun. Budování projektu je rozděleno do dvou časových etap. V první etapě v roce 2013 budou provedeny terénní úpravy na pozemku školy a stavba altánu. Ve druhé etapě v roce 2014 pak přibudou herní a relaxační prvky. Pokud vše dopadne tak, jak je plánováno, škola zkrásní hezkým altánem a žáci zase zkrásní novými vědomostmi a novými zážitky.

Lesní správa Znojmo spolupracuje se Základní školou a Mateřskou školou v Šumné i v dalších aktivitách. Každoročně zajišťuje pro obě školy vycházku po naučné stezce k hradu Bítov v doprovodu zaměstnanců lesní správy. Stezka je vždy v tento den doplněna o naučná stanoviště, kde si děti mohou zopakovat a doplnit své znalosti o lesním prostředí a jeho specifikách. Dále organizuje pro žáky krátké dopolední schůzky v lese nedaleko od školy spojené např. se sázením stromků, kde se děti dozvídají o způsobech a důvodech hospodaření v lesích. S mateřskou školou se každý rok zdobí vánoční stromeček pro lesní zvěř. Na oplátku starší žáci provádějí sběr odpadu podél komunikace procházející od Šumné lesním komplexem.

Trvalá spolupráce Lesní správy Znojmo se školou a dětmi je velmi ceněna z řad učitelů i rodičů. Největší odměnou je však nadšení, radost a spokojenost dětí a to je zároveň velká výzva pro plánování a uskutečňování dalších společných akcí.

Ing. Petr Světlík

revírník, LS Znojmo

Procházka z Hlubokých Mašůvek do Plavče

Obec Hluboké Mašůvky se nachází severně od Znojma, směrem na Jevišovice. Je tu také poutní místo, a sice necelých 200 m od zastávky autobusu, za kostelem. Na Křížové cestě jsou pak umístěny pamětní obrázky s mnoha dalšími poutními místy. Někteří pamětníci dob základní vojenské služby u pohraniční stráže zajisté ocení připomínku na kopec Lomec u Libějovic. Přijďte se projít údolím Plenkovického potoka a uvidíte i pozůstatky hradu Lapikus.

Z Mariánského náměstí se dostanete po zelené turistické značce do pestrého údolí Plenkovického potoka, přes Mašůvky, okolo koupaliště, samot Hlavatův mlýn a Bábovecký mlýn až k soutoku Jevišovky s tímto potokem. Nad hlubokým údolím je na úzkém skalním výběžku patrná zřícenina bývalého hradu Lapikus.

Motorizovaní výletníci mohou zaparkovat auto u koupaliště, kde se lze v parném létě osvěžit. Několik minut chůze po proudu potoka stojí Hlavatův mlýn. První zprávy o této samotě pochází z roku 1674, přičemž mlýnský provoz byl ukončen v r. 1894. Potok v údolí začíná tvořit meandry, přes první tři přejdete po můstcích až k samotě, jedná se o bývalý mlýn Bábovec. Nejstarší dochované písemné záznamy jsou z r. 1628 a jeho dnešní obyvatelé jsou proslulí nebyvalou dlouhověkostí. Na místní louce bývá také o letních prázdninách dětský tábor. Za loukou již nejsou meandry potoka přemostěny, a pokud náhodou protéká více vody, není snadné potok překonat a procházka údolím může nabýt nečekaně sportovního rázu. Zvláště, potkáte-li motorkáře nebo čtyřkolkáře, úspěšně ničící nádherné údolí. Na pravém břehu, vysoko na strmém svahu jsou zbytky hrádku Lapikus.

Lapikus byl postaven mezi lety 1365-1380 a byl pobořen vojsky Matyáše Korvína v letech 1468-1471. Pod Lapikusem stával pravděpodobně další mlýn, jehož zbytky se našly při zakládání dávno zrušené lesní školky. V údolí potoka za Lapikusem roste několik majestátních starých jilmů a údolí se maličko rozšiřuje k soutoku s řekou, kde je další říční brod na cestě do Plavče. Po překonání Jevišovky okolo Culpovského mlýna dojdete do Plavče, kde je opět možnost občerstvení a také zastávka autobusu.

Vladimír Sladký

revírník LS Znojmo

46. Mistrovství Evropy v loveckém brokovém parkúru

V ČR proběhne ve dnech 23. – 26. května 46. Mistrovství Evropy v loveckém brokovém parkúru. Z hlediska počtu mezinárodních účastníků půjde o jednu z největších sportovních událostí letošního roku. Místem konání bude okolí zámku Konopiště a Konopišťská bažantnice, v okrese Benešov, ve Středočeském kraji.

O pořádání ME v ČR rozhodla Mezinárodní federace sportovního střelctví F.I.T.A.S.C. za podpory české Asociace střelců na asfaltové terče ASAT. Hlavním organizátorem šampionátu je státní podnik Lesy České republiky, který má s pořádáním takto významných událostí bohaté zkušenosti. Před šesti lety podnik organizoval dokonce mistrovství světa. Slavnostní zahajovací ceremoniál, jehož nedílnou součástí je i průvod

jednotlivých národních týmů, se uskuteční ve středu 22. května od 17.30 hodin v přírodním divadle na Konopišti. Záštitu nad šampionátem převzal ministr zemědělství Ing. Petr Bendl.

„Projevené důvěry si vážíme a uděláme vše pro to, aby mistrovství Evropy proběhlo hladce a ke spokojenosti nejen přihlášených závodníků, ale také diváků,“ poznamenává ekonomický ředitel Lesů ČR Michal Gaube, pověřený současně řízením LČR. „V dostatečném předstihu se nám podařilo zajistit všechny potřebné náležitosti včetně sestavení a odsouhlasení plánu linií a střelišť, zajištění týmu 50 rozhodčích s mezinárodními zkušenostmi i významných partnerů soutěže. Velmi atraktivní bude šampionát pro diváky. A to nejen díky okolí konopištského zámku, ale i vzhledem k nabízenému servisu. Vstupné i parkování aut na vyhrazených místech bude bezplatné, stejně jako návazná kyvadlová doprava. Parkúr bude současně postaven tak, aby diváci na závodníky dobře viděli. Šampionát celkově přispěje k rozvoji regionální turistiky i propagaci myslivosti a lovecké turistiky u Lesů ČR,“ doplňuje Michal Gaube.

Přijede více než 800 závodníků z 27 evropských zemí

Mezi národnostmi jsou nejvíce zastoupeni Angličané, Rusové, Francouzi, Švédové, Němci, ale také Češi. K hlavním favoritům patří díky více než padesátileté tradici loveckého parkúru Angličané, kteří se dlouhodobě umisťují na špici tabulek a vítězí ve všech významnějších závodech. V poslední době se zlepšují i ruští závodníci.

Z významných střelců, kteří se šampionátu zúčastní, je možné jmenovat například vícenásobného mistra ČR v loveckém parkúru a trojnásobného evropského šampiona v lovecké kombinaci Pavla Zázvorku. Přijede i několikanásobný mistr světa a Evropy v loveckém parkúru, mimo jiné i vítěz mistrovství Evropy pořádaného v ČR v roce 2004, Angličan Georg Degweed. A chybět nebude ani další Angličan Richard Foulds, olympijský vítěz v double trapu, mistr světa z roku 2007 a mistr Evropy 2003. Závodníci budou mít k dispozici celkem osm střeleckých linií. Centrem soutěží se stane Nová myslivna na Konopišti, která společně s Konopištskou bažantnicí nabízí závodníkům i jejich týmům odpovídající zázemí.

Vzpomínka na světový šampionát 2007

Pověření k uspořádání letošního mistrovství Evropy získaly Lesy ČR i díky pozitivním ohlasům na 29. Mistrovství světa v loveckém parkúru z roku 2007, které podnik pořádal. Šampionátu se tehdy zúčastnilo 1002 střelců a střelkyň z 31 zemí, kteří soutěžili v pěti kategoriích jednotlivců a družstev. Tímto vysokým počtem účastníků překonalo mistrovství magickou hranici jednoho tisíce soutěžících a stalo se nejen nejpočetněji obsazeným mistrovstvím světa v celé své historii, ale také největší světovou sportovní akcí pořádanou v roce 2007 v České republice. Představitelé F.I.T.A.S.C. a především samotní účastníci při závěrečném vyhlásování vítězů vysoce ocenili kvalitní přípravu a perfektní organizaci celého mistrovství. Lesům ČR také vyslovili upřímné poděkování za bezchybný průběh celé této mimořádně náročné světové sportovní akce.

Co je lovecký parkúr?

Střelecká disciplína s tradicí delší než 50 let. Kolébkou tohoto sportu je Anglie a dnes patří mezi velmi populární střelecké sporty na celém světě. Použité spojení „golf“ mezi střeleckými disciplínami není nadsázka. Lovecký parkúr je sice střelba na asfaltové terče, ale probíhá vždy ve volné přírodě. Svým stylem je tato disciplína velmi blízká lovu. Různé druhy terčů imitují chování a pohyb lovné zvěře při samotném lovu a zvěř navíc připomínají i svými názvy. A tak závodníci střílí na terč zajíc, kachna, na vysoké terče imitující lov na husy a mnohé další. Při závodě střelci rozdělení do skupin po šesti, jeden až čtyři dny prochází veškerá střelecká stanoviště. Tímto stylem je tedy lovecký parkúr opravdu velmi blízký golfu.

V České republice se parkúr dostal ke slovu až po roce 1990. Zatímco v západní Evropě je v každém státě zhruba 3 až 5 parkúrových střelnic a základna střelců je opravdu masová, je u nás v tomto okamžiku pouze jediná parkúrová střelnice splňující všechna náročná kritéria dle evropského standardu mezinárodní organizace F.I.T.A.S.C. Jde o parkúrovou střelnici Vráž, v okrese Benešov, ve Středočeském kraji, jejímž provozovatelem jsou Lesy České republiky, s.p., Lesní závod Konopiště.

*Mgr. Zbyněk Boublík,
tiskový mluvčí*

46. Mistrovství Evropy v loveckém brokovém parkúru

- akce se zúčastnilo 850 závodníků z 28 zemí,
- hlavní organizaci šampionátu měl na starosti státní podnik Lesy ČR v úzké koordinaci s Mezinárodní federací sportovního střelectví F.I.T.A.S.C. a českou Asociací střelců na asfaltové terče ASAT,
- záštitu nad šampionátem převzali ministr zemědělství Petr Bendl a starosta města Benešov Jaroslav Hlavnička,
- mistrem Evropy 2013 se v nejprestižnější a současně nejobsazenější kategorii OPEN stal Angličan George Digweed - stříbrnou medaili získal Francouz Charles Bardou a bronz další Francouz Bastien Havart,

- zároveň byl vyhlášen vítěz Evropského poháru, kterým se v kategorii OPEN stal rovněž Angličan George Digweed

Také v lesích spravovaných LČR je možné narazit na pravěká naleziště

Záchranný archeologický výzkum v k. ú. Stavenic probíhá na revíru Úsov (LS Šternberk) na základě narušení pravěkého naleziště těžbou dřeva v srpnu 2012. Práce jsou ze zákona hrazeny vlastníkem

pozemku - tedy státním podnikem Lesy České republiky. Cena průzkumu byla v roce 2012 609 tis. Kč, na rok 2013 je naplánován objem cca 1 mil. Kč. Výzkum provádí Archeologické centrum Olomouc, příspěvková organizace. O výzkumu poskytlo i následující zajímavé informace.

Výzkum se soustředil na nejvíce ohroženou část těžené plochy, tedy na temeno kopce a terénní relikt pravěkého opevnění, které se nacházejí níže po svahu.

Pravěké kulturní vrstvy se na této lokalitě nacházejí netypicky již pod lesní hrabankou. V souvislosti s těžbou zde došlo k pohybu těžké mechanizace, která uvedené vrstvy narušila. Archeologický výzkum proběhl metodou snižování vrstev ve čtvercové síti. Při snižování vrstvy se podařilo zachytit zahloubené objekty (sklípky, jamky pro kůly) částečně vysekané do skalního podloží. Přímou se vrstvě se nacházely ztuhluté půdní struktury, které je předběžně možné považovat za udupané podlahy chat, v několika případech doprovázené propálenými plochami, zřejmě zbytky ohnišť či spíše zborcených pecí. Hustá koncentrace zahloubených objektů se vyskytuje i na sousedním poli, kde byla doložena magnetometrickým měřením.

Osadu na temeni kopce chránila soustava opevnění. Z původních mohutných valů a příkopů se v lese zachovaly výrazné terénní vlny, které místy dosahují převýšení až 6 m. Přibližně v polovině těžené

plochy došlo k poškození tohoto terénního reliktu tažením klád. V tomto místě byla položena sonda se záměrem ověřit podobu opevnění a stupeň jeho porušení.

Dosavadní poznatky ukazují na 3 pásy obranných prvků. Nejnižší nasypali původní obyvatelé val, za nímž vyhloubili příkop a nasypali další val. Druhý val je mohutnější a v jeho koruně leží základ kamenné konstrukce blíže neznámého účelu (kamenná hradba, ochoz). Třetí prvek obrany, nejvýše po svahu, tvořily dvě palisády. Magnetometrické měření v poli potvrdilo složitost opevňovacích prací po celém obvodu a dále poukázalo na přítomnost komplikovaných bran.

Během první etapy prací bylo získáno množství archeologických nálezů značné vypovídací hodnoty. Větší část nálezů zastupují zlomky keramických nádob, které se svými tvary a výzdobou řadí do pozdní doby kamenné. O textilní výrobě svědčí keramické přesleny a závaží tkalcovských stavů. Velmi pestrá je mozaika kamenných nástrojů. Zaujmu vrtané a broušené kamenné sekery a sekeromlaty. Početně se vyskytly štípané čepele, rydla, vrtáky a úštěpy. Lze zmínit jejich cizí původ – prokazatelně nejvzdálenější se jeví silicity ze středního Polska (cca 400 km). Zcela unikátní jsou drobné závěšky vybroušené z místních prachovců. V jednom případě dokonce nesou náznak lidské tváře.

Stáří osady v poloze „Na flecích“ u Stavenic můžeme určit podle tvarů a výzdoby keramiky, které nám dovoluje zařadit její výrobce do doby vzniku tzv. bádenské kultury, který se označuje jako bolezský stupeň. Dvě data získaná radiokarbonovou metodou z uhlíků z prostoru palisád přinesla vročení mezi léta 3490-3110 a 3370-3100 př. n. l.

Kamenné čepele ze středopolských silicitů

Kamenné přívěsky s náznakem lidské tváře

Osada na rozmezí katastrů Stavenic a Úsova charakterizuje svou hustou zástavbou a složitým systémem obrany první středoevropské pevnosti, které se objevují právě v uvedeném časovém horizontu. Předběžné vyhodnocení nálezů ukazuje spíše na zemědělský charakter osady. Některé nálezy významně doplňují představu o možnostech tehdejších populací (dálkový obchod) a dávají nahlédnout do jejich myšlenkového života (unikátní ozdoby).

Informace o životním prostředí osady přinesou analýzy odebraných vzorků.

Úvodní foto: Zlomek šálku z pozdní doby kamenné

Lesníci z LS Lanškroun a z okolí si vzali společnou dovolenou

Dne 24. - 25. 5. 2013 se uskutečnila naučná exkurze po území nadlesnictví Walbrzych a na Broumovsko. Akce se zúčastnilo 32 účastníků. Na polském území lesníci získali základní informace o fungování polských státních lesů i popis nadlesnictví Walbrzych. Na krátké trase bylo předvedeno hospodaření přímo v terénu.

Účastníci navštívili i lesní školku v Jugowě, která zásobuje nadlesnictví (jako lesní správa u nás) Walbrzych i Jugow. Vrcholem dne byla prohlídka podzemních továren pod horou Osowka.

Další den byl průvodcem revírník LS Dvůr Králové, který lesníky provedl skutečným srdcem Broumovských stěn.

Kdo by si nedal na závěr pivo? V broumovském pivovaru byla účastníkům objasněna historie

pivovaru i vysvětlen celý proces výroby piva. Ochutnávka splnila očekávání. Můžeme jen doporučit zúčastnit se další exkurze pořádané LS Lanškroun a pobočkou ČLS Lanškroun v dalším roce.

Za LS Lanškroun

Ing. Aleš Doubrava

Úvodní foto: Účastníci exkurze v prostorách podzemní továrny z II.svět války pod horou Osowka

Broumovské stěny

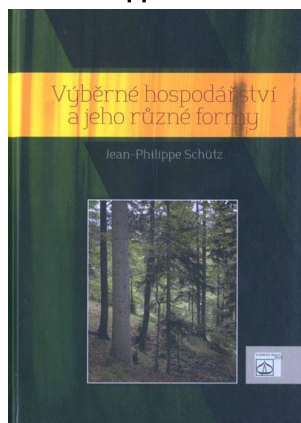
Lesní školky v Jugowě

Přírůstky v technické knihovně Ředitelství LČR

Výběrné hospodářství a jeho různé formy

/ze švýcarského originálu "Die Plenterung und ihre unterschiedlichen Formen" z roku 2002/

Jean-Philippe Schütz

Český překlad učebnice profesora Schütze zpřístupňuje všem našim lesníkům možnost prostudovat principy výběrného hospodaření v teoretické i praktické rovině a v nejaktuálnější podobě, jakou lze v současné evropské literatuře nalézt. Publikace by měla pomoci všem, kteří se vydali nebo vydávají na cestu nepasečných způsobů hospodaření.

Vydalo nakladatelství a vydavatelství Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 2011.

Seznam povolených přípravků a dalších prostředků na ochranu lesa 2013

Petr Zahradník a Marie Zahradníková

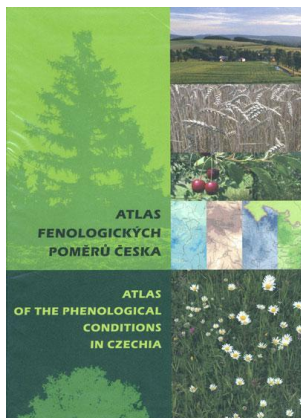
Seznam povolených přípravků a dalších prostředků na ochranu lesa 2013 je zpracovaný na základě Seznamu povolených přípravků a dalších prostředků na ochranu rostlin 2013, zveřejněném ve Věstníku Státní rostlinolékařské správy, ročník 10, č. 1 (2013). Tento seznam, který byl aktualizován ke dni 30. března 2013, navazuje na tradici vydávání této publikace v dvouletém intervalu se změnami, které vyplývají ze změn v rámci platného znění zákona o rostlinolékařské péči, které reagují na trendy Evropské unie, resp. na její legislativu.

Vydalo nakladatelství a vydavatelství Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, 2013.

Seznam registrovaných přípravků na ochranu lesa 2013 byl distribuován společně s časopisem Lesnická práce č. 5/2013.

Atlas fenologických poměrů Česka = Atlas of the Phenological Conditions in Czechia

kolektiv autorů

Jednou z významných součástí komplexního systému měření a pozorování meteorologických a klimatologických prvků, který dlouhodobě zajišťuje Český hydrometeorologický ústav (dále ČHMÚ) na území České republiky, je pozorovací síť fenologických stanic. Fenologická pozorování se obecně zabývají sledováním časového nástupu každoročně se opakujících fenologických fází rostlin a živočichů, ovšem hlavní zájem je věnován zejména vývojovým fázím vegetačního cyklu vybraných druhů rostlin. Charakteristikami vývojových fází jsou například vzcházení a rašení rostlin, nástup prvních listů, počátek a trvání kvetení, nástup a dosažení fenologické fáze zralosti plodů a další etapy vývoje rostlin, které jsou závislé na okolních podmínkách prostředí, na vývoji počasí v daném roce, ale také na genetickém základu, odolnosti a přizpůsobivosti konkrétní rostliny. Pozorování jsou využitelná nejen pro studium vývoje či k rekonstrukci místních klimatických podmínek, ale i pro ostatní související obory včetně zemědělství, lesnictví a péče o krajinu, stejně jako například pro alergologické obory lékařství, neboť řada sledovaných druhů rostlin patří mezi významné zdroje pylových alergenů v ovzduší. V rámci fenologické sítě je nyní k dispozici 74 stanic polních plodin se 17 sledovanými druhy, 31 stanic ovocných dřevin s 15 druhy a 46 stanic lesních divoce rostoucích rostlin se 45 sledovanými druhy.

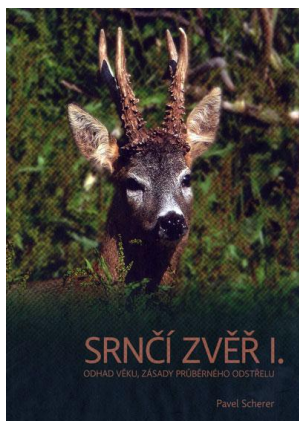
Atlas fenologických poměrů Česka, který je přibližně formátu A3 a je napsán v češtině a v angličtině, podává komplexní přehled výsledků fenologických pozorování v Česku za období let 1991 až 2010. Ke zpracování atlasu byly vybrány rostlinné druhy, které se běžně a čteně nacházejí nebo jsou pěstovány na území České republiky a jsou zařazeny do pozorovacího programu dobrovolnické staniční fenologické sítě ČHMÚ. Atlas je zpracován na základě výsledků fytocenologických pozorování podle metodiky ČHMÚ. Největší pozornost je věnována lesním rostlinám, tedy divokým a polokulturním druhům dřevin a vytrvalých bylin, které jsou svým výskytem převážně původně vázány na středoevropská lesní společenstva. Jejich vegetační vývoj není ovlivněn zásahem člověka, vyskytují se na území Česka v různých nadmořských výškách a patří mezi dominantní druhy našich hlavních vegetačních jednotek. Dalším důležitým aspektem vybraných rostlinných druhů je i alergologický význam jednotlivých rostlin. Mnohé z nich patří mezi významné pylové alergeny v ovzduší.

Atlas je členěn do osmi tematických oddílů: Fenologický výzkum v Česku, Polní plodiny, Ovocné plodiny, Lesní rostliny - dřeviny, Lesní rostliny - byliny, Časoprostorová variabilita nástupu fenofází, Fenologický kalendář a fenologická roční období, Souhrnná fenologická charakteristika Česka. Dílo zpracovává základní fenologické charakteristiky s množstvím grafů, ilustrací, fotografií a vysvětlujícího textu.

Vydaly Český hydrometeorologický ústav a Univerzita Palackého v Olomouci, Praha – Olomouc, 2012.

Srnčí zvěř I.: odhad věku, zásady průběžného odstřelu

Pavel Scherer

Výpravná publikace, celobarevně tištěná na křídovém papíru formátu A4, je výsledkem autorovy více než desetileté práce se srnčí zvěří držené v jeho domácím chovu. V deseti kapitolách věnovaných jednotlivým aspektům chovu srnčí zvěře popisuje autor výsledky svých praktických pozorování a výzkumu této naší nejčtenější domácí zvěře. Postupně jsou probrány tyto tematické okruhy: reprodukce srnčí zvěře aneb úspěch po deseti letech, etologické a sociální aspekty podzimních a zimních tlup srnčí zvěře, příčiny vzniku asymetrických parůžků a faktory, které je ovlivňují, trofejová kulminace, faktory ovlivňující kvalitu a sílu srnčích parůžků, etologické a fyziologické aspekty srnčí zvěře, genetika srnčí zvěře, základní podmínky chovu srnčí zvěře, odhad věku živé a ulovené zvěře a zásady průběžného odstřelu. Práce přináší celou řadu nových, dosud nepublikovaných poznatků o srnčí zvěři. Využívá rozsáhlého faktografického materiálu a porovnává výsledky vlastních šetření v rámci výzkumných prací s publikacemi a poznatky našich i zahraničních autorů zabývajících se studiem srnčí zvěře. Publikace obsahuje rozsáhlou fotografickou dokumentaci čítající přes 1000 snímků. V podstatě se tímto předkládaná kniha stává obrazovou publikací umožňující nahlédnout do méně známých oblastí života a životních projevů srnčí zvěře a plně pochopit autorovy závěry prezentované v textové části knihy. Publikace je cíleně zaměřena do nejvíce diskutované a stále aktuální oblasti naší myslivecké praxe - odhadu věku srnčí zvěře a správným zásadám průběžného odstřelu. Veškeré exaktní práce, poznatky a závěry autor opřel o dlouholetá praktická pozorování jedinců chovaných v zajetí a také o zkušenosti s volně žijící zvěří, které autor pro objektivitu mezi sebou vzájemně konfrontoval. Tím vyvrací mýty a dogmata, které se bez kritického zkoumání předávaly z jedné myslivecké generace na generaci následující.

Vydal Pavel Scherer, Sudice, 2012.

Chování, chov a lov jelení zvěře

/z německého originálu "Verhalten, Hege und Bejagung des Rotwildes" z roku 2008/

Kurt Menzel

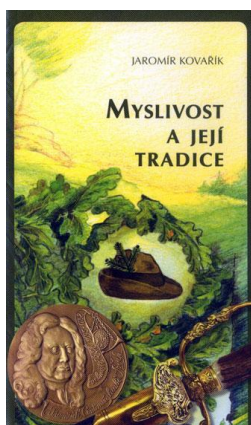

Známý německý praktik a znalec spárkaté zvěře, jehož několik knih vyšlo také u nás, rozdělil populární příručku o jelení zvěři na dvě části. První pojednává o chování zvěře. V ní autor hodnotí její smyslové vnímání a projevy, chování ve volnosti s ohledem na přírodní prostředí, ale i uvnitř tlupy a zvláště v době říje. Po tomto stručném seznámení s životními projevy obrátil autor svoji pozornost v druhé části knihy na důležité předpoklady úspěšného chovu zvěře a její lov. Nejprve se věnuje ukazatelům správného odstřelu podle pohlaví a věkových tříd a s tím spojeného odhadu věku živé zvěře a jeho určení u zvěře ulovené. Mezi jiným se zmiňuje o málo známých metodách určení věku podle Harkeho a Gottschlichta. Samostatná poměrně rozsáhlá kapitola se zabývá způsoby lovu. Kniha doplněná fotografiemi, kresbami a grafikami obsahuje zajímavé poznámky z praxe. Je psána pro německé čtenáře a podle německých předpisů a zvyklostí, které se v některých bodech liší od našich. Pro nás je podnětný plán stavby zelených mostů, který má zajistit spojení izolovaných ostrůvků výskytu jelení zvěře, a tak zabránit její degradaci. Stručně a názorně napsaná kniha poskytne praktické informace zejména začátečníkům.

Vydalo Vydavatelství Víkend, s.r.o., Líbeznice, 2011.

Myslivost a její tradice

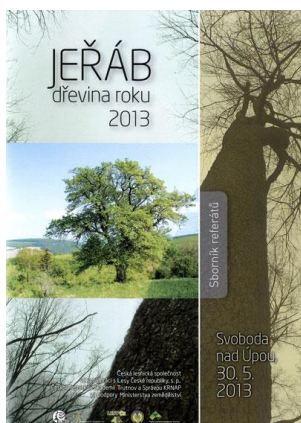
Jaromír Kovařík

Publikace se věnuje oboru myslivecká osvěta, který zahrnuje mysliveckou historii, zvyky, tradice a mysliveckou kulturu. Monografie vyšla na počest zapsání české myslivosti do seznamu nemateriálních statků tradiční a lidové kultury České republiky.

Vydalo vydavatelství DRUCKVO, s.r.o., Praha, 2012, v edici Myslivost do kapsy /5. vydání - přepracované vydání publikace "Tradice v myslivosti" (Českomoravská myslivecká jednota, Praha, 1993)/.

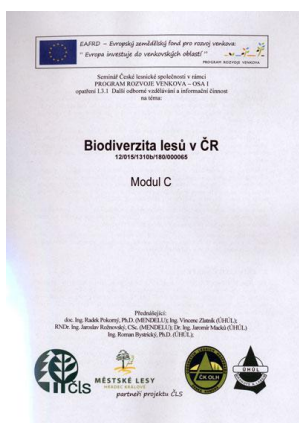
Jeřáb - dřevina roku 2013

Sborník referátů ze semináře (Svoboda nad Úpou, 30. 5. 2013), který pořádala Česká lesnická společnost, o.s., ve spolupráci s Lesy České republiky, s.p., Českou lesnickou akademií Trutnov a Správou Krkonošského národního parku a s finančním přispěním Ministerstva zemědělství. Sborník se věnuje dřevině, která přispívá k druhové pestrosti naší přírody.

Vydala Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2013

Biodiverzita lesů v České republice. Modul C

Sborník ze semináře v rámci Programu rozvoje venkova (Vilánek, 5. 6. 2013), který pořádala Česká lesnická společnost ve spolupráci s Městskými lesy Hradec Králové, s Českou komorou odborných lesních hospodářů a s Ústavem pro hospodářskou úpravu lesů, Brandýs nad Labem. Seminář se zabýval vlivem klimatické změny na lesy.

Vydala Česká lesnická společnost, 2013

Průzkum výživy lesa na území České republiky 1996-2011

Přemysl Fiala, Dušan Reininger, Tomáš Samek, Pavel Němec, Aleš Sušil

Průzkum výživy lesa hodnotí stav lesa podle stavu živin a dalších vybraných prvků a charakteristik v půdním prostředí. Jeho posláním je informovat vlastníky lesních pozemků, jejich uživatele, zaměstnance pověřené řízením lesního hospodářství a zaměstnance státní správy. V roce 1998 byl průzkum výživy lesa včleněn do zákona č. 156/1998 Sb. (zákon o hnojivech). Organizací odběru, laboratorními rozborů a jejich vyhodnocením byl pověřen Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský. Údaje o půdním prostředí byly doplňovány údaji o chemismu pletiv asimilačních orgánů. Výsledky hodnocené v této publikaci zahrnují údaje z let 1996-2011, což představuje 16 155 půdních vzorků a 9 093 vzorků asimilačních pletiv. Toto množství je základem pro statistické zpracování publikace, která poskytuje zevrubné informace o chemismu půdního prostředí a úrovni výživy dřevin. Je podkladem o rozhodování o vhodnosti melioračních zásahů a s nimi spojených finančních nákladů i dotačních titulů. Tento soubor geograficky postihuje takřka celé území České republiky, konkrétně 26 ze 41 přírodních lesních oblastí, podle nichž byl průzkum organizován. Konečnými výstupy statistického zpracování jsou tabulky hodnocení obsahů prvků a půdních charakteristik. Dále klasifikační tabulky pro vybrané dřeviny ČR. Grafickou částí publikace je soubor interpretačních barevných diagramů šetřených charakteristik. Studované přírodní lesní oblasti jsou charakterizovány procentuálním zastoupením klasifikačních tříd v ekologických řadách a lesních vegetačních stupních. Publikace je obdobou zpracování výsledků agrochemického zkoušení půd, zavedeného a osvědčeného v zemědělské praxi.

Vydal Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, Brno, 2013

Přehled hub střední Evropy

Jan Holec, Antonín Bielich a Miroslav Beran

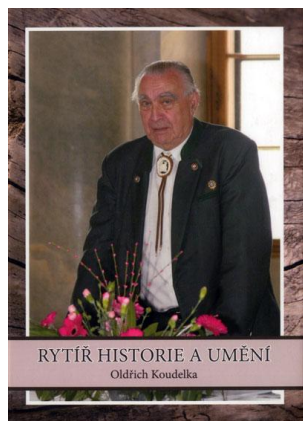
Kniha ukazuje pestrost a bohatství velkých hub ve střední Evropě. Je to atlas, stručná encyklopedie i učebnice v jednom. Obsahuje téměř všechny běžné druhy, ale i mnoho druhů vzácných. Základní počet 1206 vyobrazených taxonů (druhů, popř. variet a forem) je v poznámkách doplněn o více než 800 dalších taxonů. Ještě nikdy u nás nevyšla kniha s tak velkým množstvím malovaných ilustrací hub. Počtem druhů patří k nejrozsáhlejšími jednoduchým mykologickým příručkám v Evropě. Popisy hub obsahují všechny informace potřebné ke spolehlivému určení. Ilustrace, které Antonín Bielich maloval více než 20 let, mají oproti fotografiím tu výhodu, že zobrazují typický vzhled plodnic jednotlivých druhů. Mnoho hub lze spolehlivě určit jen s pomocí mikroskopu, a proto popisy obsahují údaje o nejdůležitějších mikroznacích. Nechybí informace o jedlosti, nejedlosti nebo jedovatosti. Veřejnosti je představen moderní systém hub; v obrazové části jsou některé druhy naopak seskupeny podle vzhledu, což usnadní jejich určování. Na rozdíl od jiných u nás vydaných atlasů jsou tu popsány i znaky jednotlivých rodů hub. Obecné kapitoly obsahující velké množství názorných perokreseb, jsou věnovány vnější i vnitřní stavbě hub, jejich ekologii, ohrožení a ochraně, pojednávají o českých i latinských jménech, toxinech, barvách, chutích a vůních, přinášejí rady pro určování hub, jejich sběr a využití v kuchyni. Kniha je určena nejen houbařům, ale všem milovníkům přírody. Svým širokým záběrem a originálním pojetím dobře poslouží pedagogům, jejich žákům a studentům, ale také přírodovědcům, pracovníkům ochrany přírody a lesníkům.

Vydalo Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, 2012

Rytíř historie a umění

/Knižní rozhovor s doc. MUDr. Jaromírem Kovaříkem, CSc., neurologem a mysliveckým spisovatelem, u příležitosti jeho 85. narozenin./

Oldřich Koudelka

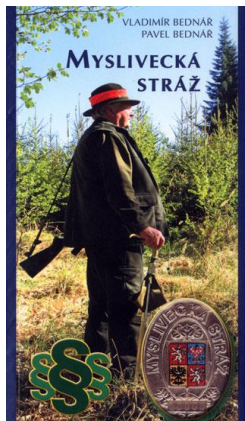
Autorem publikace je myslivecký beletrista, zakladatel a první předseda Klubu autorů Českomoravské myslivecké jednoty a člen Obce spisovatelů. Z otevřeného rozhovoru, nabízených Koudelkových otázek a Kovaříkových upřímných odpovědí ve spontánních myšlenkových pochodech se postupně utváří, krystalizuje a vystupuje portrét duševního světa a životních hodnot jubilanta. Z otázek i odpovědí se skládá životní mozaika této významné osobnosti lékaře, neurologa, vysokoškolského pedagoga, výzkumníka i mysliveckého historika a spisovatele. Po knižním rozhovoru následují ohlasy

na tuto osobnost. O docentu Kovaříkovi se vyjadřují další významné osobnosti a spolupracovníci, kteří hodnotí jeho odborný profil i lidský charakter. Závěrečná kapitola cituje kratší pasáže z Kovaříkových děl.

Vydala Myslivost, s.r.o., Praha, 2011

Myslivecká stráž. Práva, povinnosti, právní výklad a využití pravomocí v praxi

Vladimír Bednář a Pavel Bednář

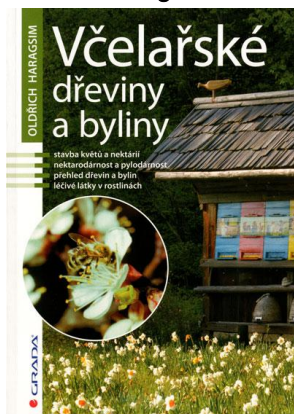
2. přepracované vydání příručky se postupně věnuje pohledu do minulosti, mysliveckému právu, stráži přírody, lesní stráži a myslivecké stráži, podmínkám pro ustanovení myslivecké stráže, zrušení ustanovení myslivecké stráže, zákonným povinnostem a zákonným oprávněním myslivecké stráže a odpovědnosti za způsobenou škodu. Jádrem publikace tvoří výňatky z ustanovení konkrétních právních norem podle stavu k 1. květnu 2012, jejichž znalost je nutná k řádnému výkonu činnosti myslivecké stráže.

Vydalo vydavatelství DRUCKVO, s.r.o., Praha, 2012, v edici Myslivost pro praxi /2. přepracované vydání (1. vydání pod názvem "Práva a povinnosti myslivecké stráže v praxi": rok 2004)/.

Včelařské dřeviny a byliny

/Stavba květů a nektárií - Nektarodárnost a pylodárnost - Přehled dřevin a bylin - Léčivé látky v rostlinách./

Oldřich Haragsim

Dříve vydané publikace "Včelařské dřeviny" (Grada, Praha, 2004) a "Včelařské byliny" (Grada, Praha, 2008), které byly věnované zdrojům včelí pastvy, jsou nyní spojeny do jedné editorsky upravené knihy,

kteřá je rozdělena na část obecnou a na část speciální. První kapitola v obecné části pojednává o životě dřevin a keřů, další oddíly přinášejí informace o stavbě květu, nektáriích, nektodárnosti rostlin, jejich pylodárnosti, o pylu a pylových rouskách. Dále je zde pojednáno o rostlinách včelám nepřátelských i o rostlinách pro včely málo významných. Speciální část je rozdělena na dva díly - včelařské dřeviny a včelařské byliny. Oba díly přinášejí botanický popis zhruba 300 nektarodárných a pylodárných rostlin v abecedním pořadí. U každé popisované rostliny najde čtenář informaci o její stavbě, listech, květech, eventuálně i plodech. Do úvahy je vzata náročnost na stanoviště a způsob rozmnožování, důraz je kladen na její včelařský význam. Pokud byla u některých rostlin měřena nektarodárnost, pak je uveden údaj o cukerné hodnotě nektaru, která je určující pro hodnocení zdroje včelí pastvy. Zaznamenán je i výskyt producentů medovice - dalšího zdroje včelí snůšky. Upozorněno je i na obsah léčivých látek v rostlinách, jež jsou využitelné ve farmaceutickém průmyslu nebo fytoterapii. V tomto vydání byl rozšířen počet perokreseb a barevných snímků, doplněny vysvětlivky a v přehledu literatury upozorněno na literaturu doporučenou.

Vydala Grada Publishing, a.s., Praha, 2013. Druhé, upravené vydání /první vydání: Včelařské dřeviny (rok 2004) a Včelařské byliny (rok 2008)/.

Jiří Uhlíř

Prima se učí v lese

Přírodopis je vyučovací předmět, který už ve svém názvu nese popisování přírody. A to se nejlépe daří přímo při procházce lesem s výkladem odborníka. My jsme si takovou vycházku, zaměřenou na lesní škůdce, dopřáli s žáky primy.

Pomůckou jim byly pracovní listy, které vznikly z projektu naší školy s názvem „Škola hrou v kraji Komenského“, realizovaného v rámci OPVK. V průběhu vycházky děti vyhledávaly různé stopy poškození stromů a kladly všetečné dotazy, na něž odpovídal místní revírník Ing. Pavel Fric, který se nám v průběhu dopoledne věnoval. Informoval děti o možnostech ochrany stromů. Vysvětlil jim, jak se náš nejhojnější druh

kůrovce množí a jak funguje lapač. Naše vycházka končila opékáním párků u Lékárníkovy chaty, kde jsme se také rádi schovali před deštěm.

Děkujeme Lesům ČR za možnost uskutečnění vycházky s odborným výkladem a poskytnutí příjemného zázemí v Lékárníkově chatě.

Gymnázium Česká Třebová

Kloubovka

Zveme Vás na báječný výlet, při kterém poznáte mystérium okolí Nepomucka, výlet nejen pro obdivovatele tajemna k léčivému prameni Kloubovka v Kotouni. Tento pramen se nachází cca 8 km od Nepomuka (okr.Plzeň - jih) ve směru na Horažďovice. Přístup je možný buď delší trasou z obce Oselce (cca 1 km) nebo kratší z obce Kotouň (cca 500 m). Kloubovka pramení na úbočí Bukového vrchu v lesích ve výšce 560 m n. m.

Zvěst o Kloubovce se na Nepomucku předává z pokolení na pokolení. Může za to vydatný pramen tryskající v tmavém lese nad vesničkou Kotouň. Že je hoden tohoto jména dosvědčuje stará pověst: „Bolestmi kloubů usouzená chudá vdova odpočívala jednoho horkého léta pod vysokými smrky a myslela na Pána Boha i na svoje nebohé děti, které nemohla uživit. Pojednou ji bolavé nohy začala obtékat chladivá

voda. Stal se zázrak. Žena se zbavila bolestí, zánět v kloubech se zastavil a ona mohla znovu chodit a pracovat na poli.“

Denně lidé z Čech i Německa nabírají vodu a postávají u kapličky ochraňující vzácný pramen, modlí se a někteří přinášejí poděkování za uzdravení. Kloubovka, kterou vychvaloval i věhlasný sušický lidový léčitel pan farář Ferda, prý vyvěrá z velké hlubiny a má silný energetický potenciál. Nepochybuje se o její radioaktivitě. Ostatně žulové podloží táhnoucí se od Klatovska přes Nepomucko až na Příbramsko je toho dokladem. Je možné, že se Kloubovka v ledačems podobá jáchymovským pramenům, které s úspěchem pomáhají při revmatických a jiných kloubních onemocněních.

Voda vydrží několik týdnů ba i měsíců v dobrém stavu. Znalci doporučují následující recept: „Obklad namočený v léčivé vodě ponecháme působit až třicet minut na postiženém kloubu a postup opakujeme. Tekutina má otupit bolest a nasát zánět do obkladu.“

Vydatný pramen se nachází pod kapličkou. Voda ve formě obkladů napomáhá léčbě pohybového aparátu, ve formě pití posiluje organismus a pomáhá při vnitřních potížích. Voda je i v parném létě ledová.

Jak už název napovídá, jedná se o vodu, které jsou přisuzovány léčivé účinky na pohybový aparát, především na kloubní ústrojí. K prameni se můžete dostat více méně dvěma cestami – z Oselec nebo z Kotouně. V obou případech se jedná o příjemnou krátkou procházku lesem. Pramen je poměrně vydatný. Kousek nad vyústěním pramene Vás docela jistě zaujme kaplička zasvěcená Panně Marii, postavená přímo na prameni. Tu postavili místní občané v roce 1929 jako dík za dar léčivé vody.

Zajímavý úkaz rovněž je, že pokud si vodu natočíte např. do PET lahve a necháte jí i třeba půl roku stát v chladu, voda se nezkaží a pořád skvěle chutná. A ještě jedna podstatná věc – káva uvařená z této vody má dle znalců výbornou chuť. Není divu, že kolem pramene je poměrně živo a pro vodu si jezdí lidé ze širokého okolí.

Voda léčí, ničí, je zlá i blahodárná a nevinná. Bez vody, věřte, by nebyl život...

Most přes řeku Olšavu v Kunovicích

V loňském roce jsme na LS Strážnice byli nuceni přistoupit z provozních důvodů ke změně vývozní trasy dřevní hmoty z části zvané Kunovský les. Jediná možná alternativa, která se nabízela, byla cesta po mostě, přes řeku Olšavu, což pro nás znamenalo zvýšit únosnost stávajícího mostu, kde byla kvůli opotřebení snížená nosnost na 9 tun.

Most se nachází asi 700 m od ústí do řeky Moravy. Jeho konstrukce je ocelová příhradová o jednom poli s mezilehlou vozovkou z monolitického betonu, přičemž délka přemostění je 25 m a šířka 3,65 m. Přesné stáří mostu se nám, ani po dotazech v okolních obcích a po pátrání v Okresním archivu v Uherském hradišti, nepodařilo zjistit. Nakonec byl tedy rok pořízení odhadnut, a to dle způsobu výstavby, na

dvacátá léta minulého století.

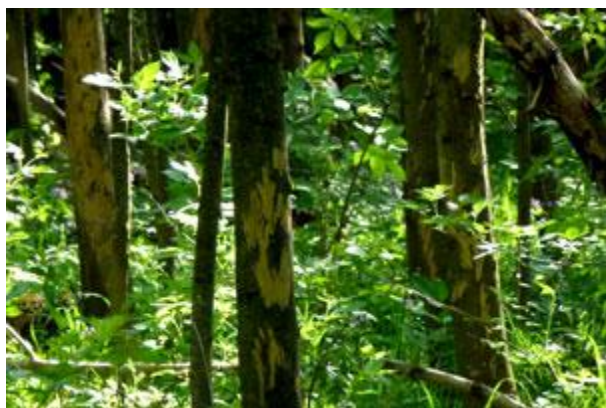
Ve spolupráci s projekční kanceláří Dopravoprojekt Brno a.s., firmou Rybák – Projektování staveb spol. s r.o. a firmou CB, s.r.o., která se stala realizátorem projektu, se podařilo najít řešení v odlehčení mostní konstrukce. Došlo k výměně betonové vozovky za dřevěnou z lepených hranolů, s pojezdovou mostovkou z dubových fošen. V konečném řešení se tedy úspěšně navýšila zatížitelnost na 40 t (jednou nápravou 15 t) a s použitím přírodního materiálu došlo i k celkovému zlepšení vzhledu mostu. V celé ploše bude ještě železná konstrukce opískována a opatřena nátěrem.

Pavel Sedláček,

technický pracovník pro HIM, LS Strážnice

Ochrana proti škodám zvěří

Lesní správa Strážnice vykonává funkci odborného lesního hospodáře na 14 800 ha lesa ve vlastnictví České republiky a na 1 600 ha lesa drobných soukromých vlastníků. Součástí práce

odborného lesního hospodáře je dodržení zákonných lhůt zalesnění a zajištění lesních porostů, kde limitujícím faktorem jsou jak abiotické a biotické vlivy, tak stále rostoucí škody zvěří na mladých nezajištěných kulturách.

Zvěř jako součást ekosystému kulturní krajiny má u nás své nezastupitelné místo i úlohu, proto je nutno vždy počítat s určitou výší škod jak na lesních porostech, tak na polních kulturách.

Vlastníci lesů, uživatelé honiteb a orgány státní správy jsou povinni dbát, aby lesní porosty nebyly nepřiměřeně poškozovány zvěří.

Okusem bočních a terminálních pupenů dochází k zpomalení růstů, vznikají deformace tvaru, snižuje se vitalita a prodlužuje doba zajištění kultury.

Loupání vzniká v letním období nakousnutím a odtržením kůry z kmene nebo kořenového náběhu i s lýkem.

Ohryz je totožný s loupáním, jen vzniká v zimním období. Následkem poškození loupáním a ohryzem je infekce dřevokaznými houbami a v důsledku hniloby dochází ke snížení stability, vitality, přírůstu a v období větrných a sněhových kalamit se strom v místě poranění často zlomí.

Vytloukání způsobují samci parohaté zvěře na kmíncích a větvích stromů. Ekonomicky a ekologicky nejvýznamnější škody způsobuje spárkatá zvěř (jelen lesní, jelen sika, muflon, srnec obecný, daněk skvrnitý a prase divoké). Nižší škody způsobuje ale také drobná zvěř (zajíc polní, bažant obecný).

K omezení škod působených zvěří provádí vlastník preventivní opatření a ochraňuje ohrožené lesní porosty v rozsahu nejméně 1 % výměry lesa vlastníka v honitbě. Odborný lesní hospodář navrhuje opatření k omezení případných škod a zároveň škody vyčísľuje. Nárok na náhradu škody na lesních porostech a pozemcích musí poškozený uplatnit u uživatele honitby v období od 1. července předcházejícího roku do 30. června běžného roku do 20 dnů od uplynutí uvedeného období. Uživatel honitby zodpovídá za škody vzniklé volně žijící zvěří – okus, loupání, zničení. Držitel honitby je povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem zvěře, provádět stanovený lov zvěře a přikrmovat zvěř v době nouze. Normovaný stav zvěře je nejvýše přípustný jarní stav, který odpovídá kvalitě životního prostředí zvěře a úživnosti honitby. Indikátorem dodržování normovaných stavů zvěře je zdárné odrůstání přirozeného zmlazení. Z důvodu stále rostoucích škod na lesních porostech a zvyšující se ochraně proti škodám je zjevné, že se nedaří stavy zvěře udržet a odlov je nedostačující.

Proti škodám zvěří používáme mechanickou obranu spočívající v bránění přístupu zvěře k jednotlivým dřevinám. Nejčastěji používáme oplocení k ochraně výsadb listnatých dřevin, které z důvodu zvýšeného výskytu prasete divokého začínáme opatřovat spodním ráhmem. Mezi další způsoby ochrany proti škodám zvěří patří chemická ochrana s použitím různých repelentních přípravků.

Na LS Strážnice evidujeme 938,95 ha nezajištěných porostů z toho 115 ha vzniklých po loňském požáru v oblasti Moravské Sahary. Oplocením máme ochráněno 233 ha nezajištěných kultur a každoročně provádíme nátěr dřevin proti okusu repelentními přípravky v rozsahu cca 1 100 tis. ks na ploše okolo 200 ha. Veškerá snaha k zabránění škodám zvěří je pak finančně vyjádřena částkou převyšující hodnotu 2 mil. Kč.

*Ing. Karas Tomáš,
zástupce LS Strážnice*

Semenné sady jilmů na LS Strážnice

Na území LS Strážnice byl v roce 2003 založen semenný sad jilmu habrolistého a jilmu vazu v areálu bývalé lesní školky v nadmořské výšce 180 m n. m. o celkové výměře 1,7 ha.

Z historického hlediska datujeme zakládání semenných sadů v ČR do konce šedesátých let minulého století, konkrétně do roku 1958. V počátečním období se zakládaly převážně sady jehličnatých dřevin. Po zvládnutí výroby a dopěstování roubovanců se také přistoupilo k zakládání sadů dalších dřevin. Od zakládání sadů se očekávalo dosažení častějších, bohatších a snadnějších sklizní vysoce kvalitního

osiva.

Dle předpokladů se semenné sady staly druhým nejvýznamnějším zdrojem osiva lesních dřevin pro obnovu lesa v ČR, tento reprodukční materiál se prokazuje vysokou genetickou hodnotou kategorie „kvalifikovaný“. Na podnože silných sazenic s bohatým kořenovým systémem pocházející z místní proveniencce jsou roubovány rouby z výběrových stromů s co největší genetickou hodnotou. Osivo získané v těchto sadech proto slouží k zakládání produkčně a kvalitativně výkonných lesních porostů a v případě jilmu habrolistého vyloženě osiva významného k záchraně genofondu významných regionálních populací. Nástup fruktifikace (tj. vytváření plodu, jeho zrání) je ovlivněn druhem dřeviny, bujností podnože, místními podmínkami a především stářím roubu.

Na území LS Strážnice byl pro semenný sad jilmu habrolistého a jilmu vazu vybrán areál bývalé lesní školky v nadmořské výšce 180 m n. m. a celková výměra sadů zde zaujímá celkem 1,7 ha. Přestože byly sady založeny ve stejném roce, uznán je v současné době pouze sad jilmu habrolistého. Ten v roce 2008 splnil podmínku pro uznání a dosáhl věku, kdy většina z 57 klonů, patřící k původní populaci lužního ekotypu, zastoupených v semenném sadu plodila.

Od roku 2011 je v semenném sadu každoročně

prováděn sběr osiva. Bohatá úroda byla zaznamenána v letošním roce. Na požadavek Semenářského závodu bylo nasbíráno 38 kg semenné suroviny. Získané osivo je u školkařů vyhledáváno a ceněno vzhledem k jeho širšímu spektru použití vypěstovaného sadebního materiálu.

Jilm habrolistý je v České republice téměř na pokraji vyhynutí kvůli likvidaci grafiózou jilmu. Tato závažná choroba postihuje i klony v semenném sadu. Obrana proti grafióze jilmu v semenném sadu

spočívá především v hubení podkorního hmyzu, systematickém a opakovaném odstraňování napadených stromů a odřezávání jednotlivých větví.

Foto:

- pohled na semenný sad

- bohatá úroda 2013

Ing. Marie Mařáková,

technik lesní správy Strážnice

Nový rekord v Oboře Sedlice

Dne 15. 2. 2013 byl v Sedlické oboře uloven loveckým hostem panem Georgem Stampem ze SRN kňour, který byl dne 19. 6. 2013 mezinárodní komisí obodován na hodnotu 134,35 bodů CIC. Sedlická obora, tak opět navýšila bodovou hodnotu národního rekordu. Předchozí kňour držící národní rekord byl uloven 5. 1. 2005 také v Sedlické oboře.

Oboru Sedlice najdete v trojúhelníku mezi Strakonice, Blatnou a Pískem. Její výměra je 255 ha a převážnou část pokrývají jehličnaté a listnaté lesy. Zbývající část jsou louky a vodní nádrže.

Historie obory je zdokumentována ve starých spisech již od roku 1732. Až do roku 1753 byla v majetku hraběnky Černínové z Chudenic a po té přešla do majetku Lobkowiczů. Poslední majitel z tohoto rodu nechal roku 1932 v jižní části postavit lovecký srub, který po renovaci slouží dodnes.

V oboře je v současnosti jeden z nejvýznamnějších genofondů černé zvěře v České republice. Kvalitní chov černé a daňčí zvěře byl dosažen systematickou péčí a stálou spoluprací s Výzkumným ústavem lesního hospodářství a myslivosti. Trofeje běžně lovených kňourů dosahují vždy medailových hodnot, v dlouhodobém průměru je 45 % hodnoceno dokonce medailů zlatou.

Obora může loveckým hostům nabídnout individuální poplatkové lovy černé a daňčí zvěře včetně ubytování v pokojích s příslušenstvím.

Ratajské Dřevosochání a Řezbářství 2013 - vůně dřeva na ratajském zámku

V sobotu 11. května vyvrcholil na zámku v Ratajích nad Sázavou druhý ročník Ratajského

Dřevosochání a Řezbářství. Návštěvníci této netradiční akce se na vlastní oči přesvědčili nejen o tom, jak s pomocí motorové pily nebo dláta vznikne umělecké dílo ze špalku dřeva, ale také mohli svým hlasem rozhodnout o nejlepší soše či řezbě. Vytvořené skulptury obohatí muzeum motorových pil, které je součástí expozice Ratajského zámku.

Od pondělí 6. května probíhalo Ratajské

Dřevosochání a Řezbářství 2013 na ratajském zámku. Po celý týden zde bylo k vidění umění řezbářů a dřevosochařů. Zatímco dřevosochaři vytvářeli z lipového dřeva a borovice vejmutovky díla o výšce až 2 metry, řezby obrazů byly tvořeny do lipového masivu o rozměrech 40 x 60 cm. Celkem dvanáct dřevosochařů a řezbářů, mistrů ve svém oboru, ve své práci zhmotnili témata Včelař, Žena nebo Slovo lesa. Řezbáři - studenti řezbářských škol v Bzenci a Bystřici pod Hostýnem, svým uměním složili hold především včelám. Dřevosochaři prováděli největší část řezání dřeva motorovými pilami a sochy někteří dále dotvářeli dláty a broušením. Řezbáři vyřezávali obrazy dláty a povrchovou úpravu zvláště u jemných detailů dokončovali broušením a barevně doladili mořením. Za zmínku zde stojí uvést, že mezi řezbáři byla i žena – slečna Lucie Goliášová a pozvání přijal i dřevosochař Miroslav Gross z Uhlířských Janovic.

Pomyslným vrcholem Dřevosochání a Řezbářství byla vernisáž v Rytířském sále Ratajského zámku, která se uskutečnila v sobotu 11. května. Na její úvod přivítal z loveckého posedu Standa Berkovec návštěvníky a přímo pod posedem byla v tu chvíli k vidění ukázka řezání historickou dvoumužnou pilou československé výroby MP 50. Poté byli návštěvníci, (letos jich přišlo 180), pozváni do rytířského sálu aby shlédli kulturní program a vybrali nejlepší z vystavených uměleckých děl. Každý příchozí dostal při vstupu do sálu 6 modřínových šišek, prostřednictvím kterých dal svůj hlas nejlepší soše či řezbě. Díla, která získala nejvíce modřínových šišek, se stala vítězem veřejného hlasování. Hodnocení také prováděla odborná komise pod vedením Stanislava Berkovce, který vernisáži návštěvníky prováděl. Vzhledem k vyrovnanosti vytvořených děl nebyl letos stanoven vítěz, a proto všichni účastníci obdrželi stejnou cenu - motorovou pilu od hlavního partnera akce - firmy Husqvarna. Pro návštěvníky vernisáže byla také připravena soutěž o hodnotné ceny od dalšího partnera akce, rodinného pivovaru Bernard z Humpolce.

Při vernisáži rovněž zazněly lesní rohy díky studentům střední lesnické školy Bedřicha Schwarzenberga z Písku. Atmosféru po dobu vernisáže zpříjemňovala kapela, jejíž sólista zahrál v závěru na pilu. Pro návštěvníky bylo připraveno i filmové překvapení - během vernisáže byl promítnutý film, který ukazuje, jak se kácelo dřevo v čechách v roce 1913, 1963 a současný moderní způsob s motorovou pilou. Na památku této akce a jako poděkování městyse Rataje nad Sázavou za spolupráci předal Ing. Jiří Vorlíček starostovi Ing. Luboši Kubátovi vyřezaný znak městyse Rataje nad Sázavou.

V rámci doprovodného programu Ratajského Dřevosochání a Řezbářství proběhla také stavba loveckého posedu s pomocí pásové a akumulátorové řetězové pily. Součástí akce bylo i otevření rozšířené expozice Dřevorubeckého muzea, které se nachází v Muzeu středního Posázaví a tvoří součást prohlídkového okruhu Ratajského zámku.

Pořadatelem akce, která dokazuje, že i s motorovými pilami a dláty se ze dřeva dají vytvářet trvalé a estetické hodnoty v podobě soch a obrazů, je Ing. Jiří Vorlíček, zakladatel Dřevorubeckého muzea - muzea motorových pil na zámku v Ratajích nad Sázavou a městyse Rataje nad Sázavou.

Ratajské dřevorubecké muzeum, založené v roce 2011, je expozicí ručních pil, seker, motorových pil a starého dřevorubeckého nářadí a pomůcek. V současné době je v muzeu ke zhlédnutí na 75 motorových pil, ruční pily s různým typem zubů a historické sekery. To vše je doplněné pomůckami na údržbu tohoto nářadí.

Díky této akci je Dřevorubecké muzeum na zámku v Ratajích nad Sázavou opět bohatší, a široká veřejnost se může těšit na další akci podporující toto muzeum v roce 2014.

Dřevosochaři, účastníci akce:

Hubert Barták, Ivan Šmíd, Ladislav Sedláček, Stanislav Cibulka, Radek Pluháček, Miroslav Gross

Řezbáři, účastníci akce:

Lucie Goliášová, Václav Kolařík, Pavel Štos, David Černohorský, Zdeněk Halík, Valentýn Valenta

Partneři akce:

- Husqvarna Česko s.r.o. – lesní a zahradní technika
- Bernard – rodinný pivovar Humpolec
- BRISK Tábor – výrobce zapalovacích svíček
- Vojenské lesy a statky s. p.
- NAREX Česká Lípa a.s. – profesionální elektrické nářadí
- BANNER s.r.o. – lesnické a myslivecké oblečení

Za informace děkujeme organizátorovi akce Ing. Jiřímu Vorlíčkovi.

Památka na psí přátele na Jablunkovsku

Nevím, kolik na světě dnes existuje různých plemen psů. Víím však, že pro všechny čistokrevná plemena, ale i pro ty tzv. oříšky stoprocentně platí přísloví, že: „Pes je nejvěrnějším přítelem člověka.“

Samozřejmě, že mohou existovat i výjimky, kdy člověk zanevře na psa, protože... Ale pes nemá rozum, rozum máme my lidé. A pokud budeme dávat psovi najevo, že jím opovrhujeme, nebo jej dokonce budeme učit agresí vůči cizím lidem, pak se opravdu může někdo takto vychovaného psa bát. V tomto případě příčina není u psa, ale bohužel u člověka.

Správně vedený pes je svému majiteli zároveň společníkem i kamarádem. Ten, kdo právě pozoruje roztomilé chování štěněte, nemůže mít špatnou náladu. Kdo sleduje chování dospělého psa, musí přiznat, že pes dokáže s námi lidmi komunikovat. Výraz psí tváře nám lidem prozradí momentální náladu psa, ale i výčitku či prosbu. I přesto, že se někdy pes dokáže pořádně na svého pána naštvát, což dá jasně najevo svým až pohrdavým pohledem na něj, dokáže zároveň svému pánovi rychle odpustit. Nemá snad pes vlastně pro nás lidi spoustu nádherných vlastností, kterých si sice vážíme, ale zároveň je nedokážeme běžně a automaticky ve svém životě uplatňovat?

Coby sám aktivní myslivec také vlastním psa. Mohu jenom potvrdit, že myslivec bez psa je skutečně jen polovičním myslivcem. Již devátým rokem je mi věrným kamarádem a společníkem při výkonu práva myslivosti, ale i při běžných pracovních povinnostech lesníka můj bavorský barvář Rand.

Jsme na sebe dokonale zvyklí. Stačí mi, když vidím jeho vztyčený nos a vím, že před námi je zvěř. Bez něj bych často přítomnost zvěře ani netušil. Oč lépe se člověk cítí v přítomnosti psa i při pracovních pochůzkách v lese. Jednoduše se psem nejste nikdy sami. Máte vlastně stálou a upřímnou společnost.

V podmínkách Moravskoslezských Beskyd nachází největší uplatnění při výkonu práva myslivosti menší plemena psů. Pro účely norování jsou to především jezevčáci a ostatní plemena norníků, pro dohledávání postřelené spárkaté zvěře pak především barváři. Význam a potřeba ohařů či slídičů je v našich podmínkách menší. Tak tomu bývalo a je již hezkou řádku let.

Tak, jak se postupně naplňuje čas života nám lidem, naplní se jednou i našemu věrnému příteli a kamarádovi. S krásnou myšlenkou přišli někdy v polovině sedmdesátých let minulého století naši jablunkovští lesníci. V nádherném a tichém zákoutí hory Ostrý zřídili pro navždy odešlé služební psí kamarády jakýsi psí hřbitov. Zdejší palouček zdobí několik jednoduchých kamenných obelisků s vytesaným jménem psa a datem jeho odchodu do věčných lovišť. Pokaždé, když toto místo navštívím, cítím jakési dojetí. No řekněte sami, nedojalo by vás také, když čtete: „za práci a věrnost“?

Ano, práce byla jejich povinností ale zároveň i radostí. Věrnost pak jejich krásnou a stálou vlastností. Pokud existuje psí duše, pak věřím, že pod vrcholem Ostrého se cítí dobře. Kolem dokola nekonečně šumící lesy, které zde navěky spočívající psi tolik milovali.

*Ing. František Lipowski,
lesní správce*